

Misli za pridigo

Skoraj ni primernejšega berila za to nedeljo Caritas za otroke v stiski kot himna ljubezni v prvem pismu Korinčanom sv. Pavla. Kot številni že vedo, pomeni Caritas v prevodu »ljubezen«. Apostol Pavel opisuje ljubezen kot največji dar. Ljubezen je največji dar, ki ga nam Bog podari, in ljubezen je največji dar, ki si ga lahko podarimo med seboj.

Vendar, kaj pomeni „ljubezen“. Ta pojem se je medtem že ničkolikokrat opisal – ali površno, egoistično in polno samopomilovanja zaradi izgubljene ali neuresničene ljubezni, ali globoko in občuteno zaradi izpolnjene ljubezni ali tudi odkrito in jasno kot tisto, kar je, in kar je v znani pesmi Erich Fried opisal tako: „Je, kar je, pravi ljubezen.“

Pavel kratko in jedrnato opisuje tisto, za kar gre: Ljubezen ne išče svojih koristi, se ne da razdražiti, je potrpežljiva in prijazna in se ne baha. Gre torej za to, da pogled obrnimo stran od sebe in na stvarnost drugih: poslušati in pogledati. Gre za to, da se ukvarjamo s sočlovekom. Kaj se v njem dogaja? Kakšno pomoč potrebuje?

S tem v zvezi zgodba iz pripovedi Chassidim Martina Buberja:

Rabbi Mosche Löb je pripovedoval: <Kako je treba ljudje ljubiti, sem se naučil od kmeta. Ta je z drugimi kmeti sedel v gostilni in pil. Kot drugi je tudi on dolgo molčal. Ko pa je vino njegovo srce pripravilo do tega, je nagovoril svojega soseda: »Povej, ali me ljubiš, ali me ne ljubiš?« Ta je odgovoril: »Zelo te ljubim.« Prvi je dodal. »Ti praviš: Ljubim te, in to čeprav ne veš, kako mi gre. Če bi me resnično ljubil, bi za to vedel.« Sosed ni vedel odgovora, in tudi kmet, ki je vprašal, je nato molčal kot prej. Jaz pa sem razumel: To je ljubezen do ljudi, čutiti njihove potrebe in nositi njihovo trpljenje.>

Za to torej gre: Čutiti potrebo naših soljudi in biti pripravljen, nositi njihovo trpljenje. Prav to je storil tudi Jezus. Jezus gre pot te ljubezni do skrajnosti. On pridiga in živi ljubezen do revnih, bolnih, izrinjenih in s tem izziva odpor, dokler ga za to ne pribijejo na križ. Njegova ljubezen je povezana s tem, kar je v človeku razbitega. Medtem ko se večina ljudi poveže z oblastniki, se Jezus poveže z ljudmi, ki so nemočni. To je prava moč ljubezni, da zdrži resnico, da vidi trpljenje in nemoč soljudi, ne da bi pri tem obupala. Medtem ko večina ljudi nepravičnosti nočejo videti, ker je pretežko za njih, se s tem oprijeti, se jim Jezus jasno in odprto zoperstavi. Medtem ko drugi za svoje življenje iščejo srečen in varen prostor, se Jezus odpove stalnemu bivališču, da bi lahko drugim bolje pomagal. Popolnoma živi v ljubezni in resnici, ki sprejme tisto, kar je v človeku zlomljenega in se ne ravna po tem, kar pravijo drugi. Kakor slišimo v današnjem evangeliju, je bil ta življenjski stil od vsega začetka njegovega javnega delovanja kamen spotike. Ljubezen pripelje Jezusa do tega, da v svoji domovini govori odprto in odkrito. Mogoče so bili ljudje takrat kot tudi danes navajeni, da jih obdajejo govorniki, ki sladko govorijo in jim strd mažejo okoli usta, da si tako iztržijo prednost zase. Jezus pa govori odkrito. Rojakom želi povedati, pod katerimi pogoji ljubezen Boga dela čudeže. Želi jih učiti, da tako kot vdova iz Sarepte živijo v zaupanju v Boga in tako dosežejo polnost življenja. Želi jih učiti, da se naj držijo Božje besede, tako kot je Naaman slišal na

besede preroka Elizeja in bil ozdravljen. Za večino ljudi pa je takrat kot tudi danes bolj udobno, nadaljevati stari način življenja in za to prejeti pohvalo.

Če želimo danes slediti ljubezni, potem to pomeni, da je treba opustiti udobnost. Pomeni, da se je treba vsak dan znova truditi, naše lastnine in naše energije ne le uporabljati za nas same, ampak jih deliti z drugimi. To velja za soljudi v naši bližini, ampak tudi za otroke po svetu, za katere danes zbiramo.

Caritas nas neprenehoma spodbuja, prispevati naš delež ljubezni do bližnjega. Danes to lahko storimo s tem, da na primer darujemo za malo Nahlo v Ugandi. Petletna deklica mora več ur hoditi, da pride do vodnjaka, kjer dobi vodo za družino. Dolgo pot mora prehoditi v vročini na vročem pesku bosa – drugače tega ne pozna! Ni le voda daleč oddaljena, tudi hrane primanjkuje. Zato Caritas na Koroškem skupno s partnerji na licu mesta zgradi pekarno. Kajti kruh pomeni življenje – tudi za Nahlo in njeno družino.

Caritas se že vnaprej zahvali za vaš širokosrčni dar! Širokosrčnost ne bo zamanj – tudi ne za nas. Če preberemo v stari zavezi zgodbo o vdovi iz Sarepte, bomo videli, da Bog skrbi za vse, ki njegovo zapoved ljubezni do Boga in bližnjega jemljejo resno. Če bomo drugimi dali jesti, se tudi naši „lonci olja“ ne bodo spraznili.